

KIRKEBLADET - KYRKOBLADET

SKANDINAVISKA KYRKAN

KYPROS - CYPERN

Nr 1. 2020

Foto: Paula Yiannou.

Skandinaviska kyrkan på Cypern 2020

30 år av

TRO, ÖPPENHET, HOPP

Aldrig mindre än hopp....

Ibland funderar jag på vad besökare eller förbipasserande tänker på när de ser vår kyrka. Vilka värden signalerar själva byggnaden? Det beror givetvis på vilka erfarenheter man själv har av kyrkan eller om man kanske ännu inte har några erfarenheter av den. Inte sällan händer det att vi som arbetar i kyrkan får möta dem som tidigare har haft lite eller begränsad kontakt med kyrkan. Då känner vi att vi får vara ambassadörer inte bara för vår verksamhet utan också det som kyrkan vilar på—det kristna hoppet. Längst in i mörker och svårigheter finns inte ännu mer mörker utan ljus, starkt eller svagt lysande. Att vi kan säga så med trovärdighet har sin grund i Jesu död och uppståndelse. Många gånger får vi se det ljuset av omsorg, medkänsla och hopp reflekterat i människors ögon.

I 30 år har den Skandinaviska kyrkan på Cypern fått förmedla hopp genom att leva i tro och öppenhet inför de människor och uppgifter som kyrkan fått möta under åren. På följande sidor kan du läsa lite om vår historia.

Det finns anledning att uttrycka tacksamhet inför ännu en milstolpe som passeras. Framför allt till alla medarbetare och volontärer som genom sitt goda bemötande fått bära kyrkans värderingar vidare till andra. Särskilt våra lokalanställda och förtroendevalda har med kunskap, omsorg om kyrkan och stabilitet upprätthållit kontinuiteten i verksamheten.

Nu börjar vi ett nytt decennium. Liksom all verksamhet står vi i spänningsfältet mellan tradition och förnyelse. Både omvärld och vår egen "invärld" manar till omprövning av arbetssätt. Vi har ett uppdrag att vara kyrka och församling i en föränderlig omvärld, lyhörda för våra bofasta, "äldremigranter" och turister.

Vi vill värna om den särskilda kvalitet som det innebär att vara en av få Skandinaviska kyrkor. Här möts våra olika kyrko- och fromhetstraditioner. Det ger arbetet en särskild dynamik och kraft att kunna förmedla *aldrig mindre än hopp* till de människor vi möter.

Thomas Nordin, vik. Kyrkoherde

Ang Coronaspridningen: Vid tiden för publicering av kyrkobladet har Cypriotiska hälso-myndigheten meddelat att max 75 personer får vistas inomhus samtidigt i samma lokal. Vi följer givetvis deras anvisningar och följer utvecklingen bl.a på svenska ambassadens hemsida.

Pionjärer för Skand.Kyrkan i Ayia Napa (Utdrag ur jubileumsskrift 2010)

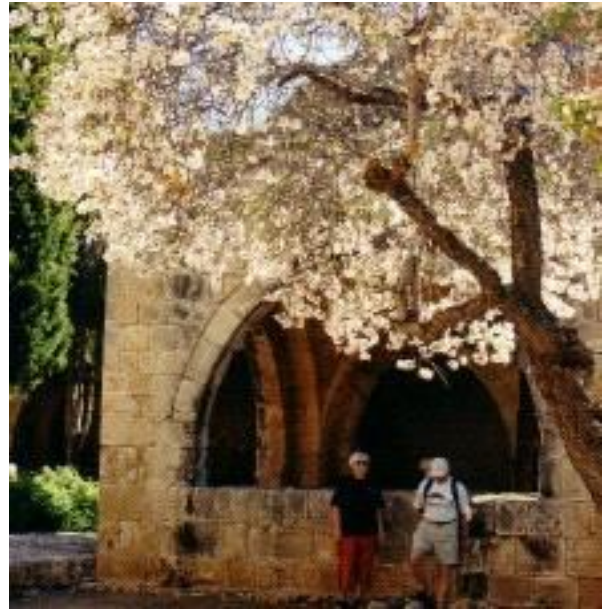

Harald och Bodil Ekberg,
utanför klosterkyrkan
1990

Harald Ekberg 1925 - 2009

Efter tio år som rektor vid Jäms- högs folkhögskola, tillträdde Harald Ekberg 1972 rektorstjänsten på S:t Sigfrids folkhögskola, utanför Växjö, där även hustru Bodil verkade som lärare. Vid sin pensionering var han kyrkoherde i Borgholm.

Vi är tacksamma för det arbete Bodil och Harald har lagt ner för att få till stånd kyrkan här i Ayia Napa. Den svenska skolan som de var med att startade har stor betydelse för många barn.

Vi samlades till postludium runt den vackra brunnen i det gamla klostret och sjöng "Härlig är Jorden"

Strax efter nyår 1990 ringde Erland Rexius på SKUT till Harald och ville att han skulle börja jobba för Svenska Kyrkan i Utlandet på Cypern. Där fanns det ingen svensk kyrka tidigare och det hade uttryckts önskemål om att Svenska Kyrkan skulle etablera en verksamhet där. Vi var båda pensionerade, Harald som kyrkoherde i Borgholm, och jag som skolpsykolog. Efter kort betänketid bestämde vi oss och i mitten av maj lämnade vi vårt sköna hus och vår trädgård på Öland för att, som vi trodde, vara 6 månader på Cypern. Det skulle bli fyra halvår. Vi tog ganska snart kontakt med Gudrun Nyhlén som redan då hade sitt kontor i Ayia Napa. Hon blev vår vän och vårt stöd i alla bemärkelser. Hon hade bott ganska länge på Cypern och visste det mesta – t ex var man skulle handla, hyra tvättmaskin eller cykel. Som första åtgärd när vi kom fram hyrde vi var sin cykel; en nödvändighet för att kunna ta

sig fram i Ayia Napa. Harald började med att besöka alla hotell för att sätta upp affischer om våra gudstjänster. Överallt träffade vi svenska flickor, som gift sig med en cypriot och bosatt sig på Cypern för att bilda familj, och dessutom många unga svenskar som jobbade som reseledare eller guider. De kände oftast inte varandra, många hade ett eller flera barn och var nyfikna på andra och ville gärna träffas. Detta resulterade i att vi ordnade "tjejträffar" på vår mycket stora altan en gång i månaden. En dag i Larnaka träffade vi i en skinnaffär Maria, som sa "Vad bra att ni är här, då kan ni se till att vi får en svensk skola till våra barn". Men det var inte så lätt. Året därpå träffade vi i Athen en där bofast svensk kvinna som visste hur man gör när man startar en svensk skola utomlands. Vi kallade ihop en styrelse som tog beslutet om skolan och utsåg lärare. Styrelsen skickade in ansökan till Skolverket i Sverige och det

hela godkändes. Vi började i liten skala med ett mindre antal barn, enstaka timmar i veckan och sedan utvecklades det hela och spreds till de andra orterna på Cypern. Numera är denna skola en av de största svenska skolorna utomlands. Vid ett tillfälle sa en av reseledarna "Vad tror ni att ni kan göra här då?" Ett par dagar senare kom hon hem till oss – en av hennes gäster hade blivit slagen och låg för döden på Nicosia Hospital. Harald reste sedan varje dag med henne till sjukhuset och var med för att stötta henne i mötet med den unge gästens föräldrar. Reseledaren blev en mycket god vän till oss. Vi hade gudstjänsterna uppe i det gamla fina klostret. Det första året samlades vi till postludium runt den vackra brunnen i det gamla klostret och sjöng "Härlig är Jorden" – oförglömliga stunder av stillhet och gemenskap. Klostret var oftast fullsatt och jag minns en gång när vi hade börjat gudstjänsten och en ung familj kom in och

hade barnvagn med sig. Det fanns absolut ingen plats för barnvagnen utom alldeles framför altaret och där ställde vi den. Redan första sommaren stod en dag tre svenska flickor utanför vår dörr och berättade att de var utsändafrån Ibra-radion och hade kontakt med svenskar på Cypern och i hela Mel lanöstern. De undrade lite försynt om de kunde vara till någon hjälp. Harald inbjöd dem till samarbete och hela sommaren kom de varje söndagseftermiddag till gudstjänsterna och hjälpte oss med stolar, läsa texter, etc. De bodde i Limassol och hade 11 mil att köra varje söndag. Vi blev goda vänner och bjöd dem på middag på vår favoritrestaurant innan de skulle resa hem. Vi hade regelbundet gudstjänster i Larnaka och ibland i Limassol. De första åren reste vi dit med buss och hade med oss en väska med psalmböckerna. Det fick bli taxi hem för då hade bussarna slutat att gå för dagen. När vi första gången kom till Larnaka och presenterade oss för den engelske prästen där, märkte vi att han var lite orolig. Men när Harald presenterade mig som sin hustru, inte som en kollega, då slappnade han av. Längre fram mot hösten första året, mot advent blev vi erbjudna av Sunwing att ha gudstjänsterna i deras stora samlingssal. Jag minns julot-temorgonen då vi cyklade från vår bostad till hotellet. Harald före med psalmböcker i två väskor och jag efter, barbent iförd dräktjacka och med alban i bakre cykelkorgen och två röda julrosor i den främre. Det var mörkt, solen hade inte gått upp

än. En oförglömlig julotta, samlingssalen var fullsatt. Redan det första året drömde vi om en lokal bland annat för samlingarna efter gudstjänsten. Carina, en svensk frisör, sa till mig att strax intill hennes salong fanns en tom lägenhet som vi säkert kunde få hyra. Vi ringde SKUT och efter viss betänksamhet lovade de 15000 kr för inredning av lägenheten. Vi blev alla glada och jag bad våra trogna svenska flickor att komma med mig att städa lokalen. Den var mycket primitiv, bara en kran med kallvatten. Vi ordnade möbler och inredning och i december 1991 kunde vi inviga den. Vi bjöd in alla som visat intresse för kyrkans arbete och en lördag under det mest fasansfulla regnväder kom alla till vår invigningsfest. Strax före jul 1992 fick vi löfte av SKUT att köpa en begagnad bil. Den dagen var vi mycket lyckliga, en bil skulle betyda så oerhört mycket för verksamheten. Allt skulle bli lättare. De sista åren lärde vi känna Lena. Hon hyrde ut stolar tillsammans med sin man på stranden. Hon blev mer och mer intresserad av kyrkan och vårt arbete och ville gärna hjälpa till. Hon var en oerhört generös, vänlig och företagsam människa och så småningom några år senare blev hon anställd av kyrkan. När svensk-undervisningen på lördagsförmiddagarna kommit igång förstod vi att barnen inte visste något om Lucia. Då föreslog vi att vi skulle fira Lucia tillsammans och vi övade in luciasångerna med barnen. Sedan gick vi till de hotell som hadesvenska turister och bjöd

dem att komma till vårt luciafirande. En av mammorna hade en stor lokal på ett hotell som vi fick låna. Barnens alla cypriotiska släktingar blev inbjudna. När skolans elever tågade in i sina vita skjortor med röda band var lokalen alldeles fullsatt av syskon, föräldrar, mor- och farföräldrar, och av turister. Alla var så glada och för många cyprioter var det första gångende såg ett luciatåg. Flickorna hade bakat kaffebrödet och det blev mycket lyckat. En luciatradition hade startat. Hösten 1993 hade vi med oss kantorn, Evert Lövmar och hans hustru Gun, under några fina höstveckor fram till jul. Evert spelade på gudstjänsterna och hade dessutom en liten sångkör med barnen. 1993 kände vi att det måste bli det sista året där ute. Vår bostad var mycket dålig. Om det regnade hade vi översvämning i lägenheten. När det var varmt på sommaren fick jag gå upp klockan 5 för att baka och städa, det var för varmt under dagen. Centralvärme saknades och på vintern gick det inte, trots el-elementen, att få upp värmen över 10 grader. Så vi beslöt att det fick bli sista perioden för oss och reste hem efter nyår 1994 efter att ha mottagit vår efterträdare. Den 28 december 2008 gick Harald bort. Han blev 84 år gammal. Vi fick ett långt liv tillsammans, vi var ett par i 66 år. Därför har jag idag en djup källa av minnen att tänka tillbaka på och många av dem är från vår tid tillsammans på Cypern.
Kalmar i aug. 2009 Bodil Ekberg

Og de norske pionerene... (Utdrag ur jubileumsskrift 2010)

Cay Riis 1921 - 2007. Cay Riis ble ordinert til sin første prestedtjeneste i Frogner i Oslo-området. På 50-tallet var han en tid feltprest for Tysklandsbrigaden, og fra 1971 tjenestegjorde han som bispedømmeprest i Oslo. Han var også formann i redaksjonskomiteen i Søndagsposten for de minste, i årene 1957 til 1970.

Det var etter at han pensjonerte seg fra stillingen som Sogneprest i Ullern, at vi hadde det privilegium å kjenne ham og hans kone Kari. Første gang våren 1992, og etter det, vårsesongene 1994 - 1996.

Cay og Kari fortsatte å tilbringe vintermånedene på Kypros så lenge helsen tillåt, og så sent som i 2005, kunne vi høre hans preken. Kari er en verdsatt foreleser som lærte oss mye om ikoner.

Senhøsten 1992 ble vi spurt om vi ville reise til Ayia Napa og bli prestepar i sjømannskirken der nede. Det ble et enstemmig ja. Vi dro ned 18 desember for å være litt sammen med det svenske presteparet vi skulle overta etter. De skulle sette oss inn i arbeidet. Så ble det dessverre slik at det ble dødsfall for dem i familien hjemme. Det ble derfor ingen hjelp en gang med henvendelse til kirkebøker, salmebøker etcetera, hvor de befant seg. Men vi ble godt mottatt på hotellet av to norske par som kunne vise oss til rette. Cay måtte ha gudstjeneste for svensker dagen etter ankomst uten kirkebøker. Den skulle vært svensk, men alt gikk bra på norsk. Etter noen dager kom presteparet tilbake. Vi kom fort inn i arbeidet. Men her kan nevnes at vi hadde et lite lokale, to små rom var slått sammen ved at veggen mellom dem var slått delvis ut. Kjøkkendelen besto av en benk et kjøleskap, tre kaffekokere og en stor vannkoker. Oppvaskstedet var et lite rom. Etter ett år fikk vi en mikrobølgeovn og en varmtvannsbereder. Jeg fulgte ikke sjømannsmisjonens tradisjon med vafler fordi jeg ikke maktet det når jeg var alene. Dessuten mye os på lite rom. Mine kantineforberedelser var

hjemme lørdag ettermiddag, mens Cay forberedte seg. Jeg bakte 12 melkekaker og en stor formekake. Ventet med å fryse noe til etter kirkekaffen søndag. Laget mere etter behov. Til kulturkvelden torsdag laget jeg vafler. Var det rester, ble de servert fredag. Den siste kulturkvelden før påske hadde vi bløtekake!

Det var en del praktiske problemer i lokalet, blant annet oversvømmelser. Det hadde forskjellige årsaker. Så hendte det at det ikke var noe vann! Gudstjenestene ble holdt i et kapell oppe i klosteret rett ved. Det ble etterhvert så kaldt og trekkfullt at vi ville heller ha det nede i lokalet vårt. Kirkekatten var alltid der. En spesiell opplevelse under en gudstjenestesteder oppe var en intens banking på døren. Jeg lukket opp, og der stod det masse koffertene og sinte mennesker, som hadde leid lokalet til garderobe for en forestilling utenfor klosteret. En fin ting der oppe var at etter gudstjenesten gikk alle ut og samlet seg rundt den gamle brønnen inne på klostertorget og sang. Brønnen var fra 1500.

Et annet skifte ble også at vi i den kaldeste perioden la hyggekveldene til Pambos til et større og varmere lokale. Da måtte

vi bære med oss alt til servering og program. Vi hadde noen få bord stående utenfor lokalet. Vi hadde bed med mange blomster. Plutselig manglet vi ett bord. Jeg gikk omkring og så etter det. På baksiden av husrekken fant jeg det på en terrasse. Jeg var helt sikker på at det var vårt på grunn av en reparasjon. To unge piker var til stede. De kjente ikke noe til det, men moren kom senere, så de. Da vi kom til sentret neste dag, stod bordet vårt på plass igjen!

Vi hadde også ukentlige gudstjenester i Larnaca i en anglikansk kirke. Noen ganger hadde vi også hyggekveld på et hotell. Guidene hjalp oss med arrangementet. Det var ikke så stort fram møte. Det var mye bedre i Limassol. Der var det en gruppe ivrige unge mødre som annonserte gudstjenesten og arrangerte kirkekaffe etterpå. Der hadde vi gudstjenesten først i en anglikansk kirke, men senere i en romersk katolsk. En hyggelig svensk guide arrangerte hyggekvelder på et hotell med godt fram møte. Da overnattet vi flere ganger.

Vi var en gang helt i Paphos til de norske ferierende der. Ble godt mottatt. Overnattet hos noen.

Basarer hører kirken til. Det måtte vi ha. Vi begynte i all beskjedenhet. Borghild Bergsaune drømte om rømmegrøt til mange, men det ble ris-krem, som siden har vært et innslag i

på trenningsleir. Vi spurte om de ville komme til oss. De sendte en gruppe, deriblant Nils Arne Eggen og Karl Petter Løken til en hyggekveld. Stor stemning. Intervju og Rosenborgsangen. Våre første hyggekvelder ordnet Cay og jeg med alt, våre siste hadde noen overtatt alt!

19.1.94 skrev kirkerådet vårt til Bergen, en søknad om en assistent. Sva- ret kom året etter med Bjørg og Ragnar Henriksen fra Bergen. Fantastisk. Flott samarbeide. I 96 kom der en svensk dame, som ikke riktigt visste hva hun hadde påtatt seg. Jeg ordnet dagsregisteret og regn- skapet og måtte levere rapport hver måned til Bergen. En kuriositet: En gang hadde jeg regnet 1 cent galt! Etter ønske fra Bergen overtok Wahlin regnskapet. Foruten vanlig program samlet Cay barna til samvær. Vi hadde også jevnlig bibeltimer (etter folkets ønske) som samlet en trofast skare. Lokalet vårt ble fort for lite som før omtalt. Vi hadde snakket om det lenge da vi fikk besøk av Kjell Bertil Nyland 11.1.95. Han ble med oss på hyggekvelden dagen etter. Men vik- tigst var møtet med kirkerådet 13.1.

Etter det ble det straks satt igang leting etter nye lokaler. Valget falt på nåvarænde. SKUT og Sjømannsmisjon skulle så ha et møte i København 24. Januar. Partene ble enige. Arbeidet med å gjøre om lokalene til kirke startet, men det tok sin tid. Cay og Marianne (norsk men snakket gresk) møttes hver morgen og snakket med arbeidsfolkene hvordan de ville ha det. I ventetiden hadde også vi noe å ordne. Vi fikk sydd gardiner, ordnet med oppheng, kjøpt stoler, puter o s v. Nå skulle vi få kjøkken og måtte ha komfyr og oppvaskmaskin etc. Fredag 28.4.95 kunne vi overta, 2

dager før åpningsgudstjenesten. Det var så møkkete der, men igjen lød Wahlins "No problem". Han sendte bud etter en del gutter som han hadde i sin tjeneste på hotell. De vasket og vasket. Cay fikk tak i vinduspusser. Fra fredag morgen til søndag kl. 17.15 ble det arbeidet intenst av oss alle. Lena og 3 jenter til ordnet med flytting av ting fra det gamle stedet til det nye. Tunge ting. Imponerende. Gudstjenesten kunne begynne! 13 tilstede. Offer £ 20. Kirkerådet hadde møte 2.5. og mye praktisk med det nye sentret ble ordnet, men strøm og lås lot vente på seg. Jeg lot som jeg låste når jeg for- lot stedet. En ny epoke hadde begynt! Wahlin var oss til stor hjelp i hele virksomhetens start i 1990. Han var alltid rede til å hjelpe oss. Kontoret hans stod til vår rådighet.

Dessuten var Lena en stor hjelper. Jeg kom i så god kontakt med henne fra første stund. Hennes bortgang var meget trist. Vi ble buden til Kjeitreffet med en gang vi kom. Derfor ble vi fort kjent med de skandinaviske pikene som var gift der nede

Cay og jeg er meget takknemlige for de 4 årene vi fikk arbeide der nede i Ayia Napa. Også fordi de hadde litt bruk for oss senere også. Meget takknemlig for alle gode vennskap med så mange. Takk, takk!

Kari Riis

Kyrka är vi tillsammans – Tack från Eva och Anders Berglund

Det är inte lätt att kort sammanfatta vad vi varit med om under 4,5 år i Skandinaviska kyrkan på Cypern, Anders som präst och kyrkoherde och Eva som diakon. Vi har lämnat, lämnat över till andra, till er som läser det här. Vi har fått mycket under våra år på Cypern. År som gått fort och samtidigt varit välfyllda.

Värme och kyla. Glädje och sorg. Stort och litet. Unga och gamla. Vinter och sommar. Vi har delat mycket i Ayia Napa, men också på andra platser runtom på ön: Larnaca, Limassol, Nicosia, Pafos och Kyrenia. Tack för allt vi fått vara med om och ursäkta för allt vi inte hunnit med eller fått till.

Vi har varit med om en massa spännande genom The Religious Track of the Cyprus Peace Process; träffat maroniter, firat den ortodoxe ärkebiskopens namnsdag, delat iftar i moskén under ramadan. Vi har delat kyrka med anglikaner, haft gott samarbete med ambassader, konsulat, olika organisationer, myndigheter, researrangörer, kommunen. Kyrkan har ett brett arbete och allt syns inte. Men vi vet att det uppskattas av många att kyrkan finns.

Vi är många som bidrar med kunskande och erfarenheter. Kyrkan är vi tillsammans. Medarbetare har kommit och gått: norrmän, sommarvikarier, nattvandrare, frivilliga, kyrkorådsledamöter. Tyvärr har också en del lämnat oss för gott, senast Katarina, som varit husmor på kyrkan i 20 år. Många finns ändå

kvar och bygger vidare på det som vi under en period fått vara en del av. Särskilt tack till Lena och Paula, som står för stabilitet, engagemang, kunskap och närvaro när vi andra avlöser varandra. Och till Elisabeth, som inte bara bidrar med att föryngra medarbetarskaran, utan också med sitt kunskande och vilja att lära.

Vi har lämnat och det är alla ni som är och bär kyrkan! Ta hand om det och ta hand om varandra. Ni är viktiga – för kyrkan och för varandra. Vi fick vara med ett tag och det är vi glada och tacksamma för. Vi har med oss många minnen, erfarenheter och upplevelser. Tack för det ni delat och varit, för att ni funnits med och för oss. Vi ses!

Anders och Eva Berglund

Skandinaviska församlingen säger också Varmt Tack till Eva och Anders för deras uppskattade tid hos oss på Cypern. Vi önskar Lycka till och Guds Välsignelse i tjänsterna som diakon i Uppsala, Helga Trefaldighets församling respektive kyrkoherde i Tierp-Söderfors församling.

IN MEMORIAM

Katarina Hadjichristodoulou 1965 07 18 – 2020 01 03

Katarina kom från Åkersberga till Ayia Napa 1989. Här fann hon kärleken, Mike "kom i hennes väg" och hon blev kvar på ön. Tillsammans har de tre barn. Antonis, Alexandra och Andreas.

1999 började Katarina på den Skandinaviska kyrkan. Så i december uppmärksammade vi att Katarina arbetat på kyrkan i 20 år med blommor, gåva, tårta och kyrkoherde Anders Berglund höll ett fint tal.

Under sina tjugo år har Katarina som husmor på kyrkan sett präster och gäster komma och gå. Katarina var mycket omtyckt av både personal och gäster. Alla visste vem Katarina var, hon och kyrkan hörde ihop.

Efter två års sjukdom har Katarina fått somna in i lugn och ro med nära och kära vid sin sida.

Vi saknar Dig. Må Du vila i frid.

Medarbetarna på Skandinaviska kyrkan

Ayia Napas ikon

Bilden visar den ikon som överlämnades som gåva till kyrkan av Metropolitanen Vasilios av Constantia-Ammochostos i samband med den nuvarande kyrkans invigning den 18.3 2012.

Enligt den lokala traditionen hittade en jägare den legendomspunna jungfru Mariaikonen i den grotta som idag är en kyrka. Det var jägarens hund som först upptäckte den lysande ikonen och började skälla, utan uppehåll, för att påkalla sin husses uppmärksamhet. Upptäckten av ikonen ledde till att ett stort antal troende började valfärda till grottan. Under 1300-talet byggdes grottan ut till en kyrka, senare blev området kring kyrkan ett kloster.

Den nya ortodoxa kyrkan, sydväst om klostret, började byggas 1990. Båda kyrkorna har tillägnats Jungfru Maria.

Skandinaviska kyrkan 2019-20

Skandinaviska kyrkan i Ayia Napa och på Cypern är en samsamarbetskyrka mellan Svenska kyrkan i utlandet och Sjømannskirken i Norge. I december avslutade kyrkoherde Anders Berglund och diakon Eva Berglund sin tjänstgöringsperiod efter fyra och ett halvt år. I januari överlämnade den norske prästen Ingvar Hindenes med hustru och assistent Berit arbetet till vikarierande kyrkoherde Thomas Nordin och diakon Katharina Nordin Norrfjärd. Kantor Jorun Sandvik med make och assistent Harald ersattes av Fredrik och Berit Knobloch. De kom tillsammans med norska prästparet Arne och Tove Brekke.

Den lokalanställda personalen, husmor/assistent Lena Hörnberg Kourri, assistent/husmor Elisabeth Zenonos och kamrer och informatör Paula Yiannou tar ett stort ansvar för kontinuitet och stabilitet i arbetet.

Många skandinaver hittar till kyrkan i Ayia Napa, både fastboende, långtidsgäster och turister, för att delta i olika aktiviteter, fira gudstjänst, handla på loppisen eller dricka en kopp kaffe och prata en stund. Dessutom firas gudstjänst för skandinaver några gånger per termin även i Larnaca, Limassol, Nicosia, Paphos och Kyrenia.

Vardagskyrka

Under 2019 besöktes kyrkan av ca 20 000 personer, ca 3000 deltog i gudstjänster, minnestunder, kyrkliga välsignelser och andakter. Under åtta veckors "Nattkyrka" delade volontärerna ut ca 25 000 muggar vatten till nordiska ungdomar.

Kyrkan är öppen alla veckans dagar under vinterhalvåret, till och med april månad, för den som vill ta en kopp kaffe, prata, tända ljus, låna böcker, använda datorn. Det är vår enskilt mest besökta verksamhet och det visar att vi inte är en helgkyrka utan en vardagskyrka! Vi firar också gudstjänst varje söndag i Ayia Napa, året om.

Diakoni

Diakoni handlar om att vara en hjälpare och stödjande hand i olika sammanhang. På Cypern möter kyrkans diakoni olika målgrupper på olika sätt. I kyrkans lokaler finns ett samtalsrum, där man ostört kan föra samtal. Det kan vara äldre "långliggare" - turister, som vill prata om något som bekymrar dem under vistelsen på Cypern eller hemma i Norden. Eller några av de unga säsongsjobbarna eller de som lämnat sitt hemland i Norden för att bli bofasta på Cypern. Många gånger känns det lättare bara genom att någon lyssnat på det som bekymrar en. En stor del av den diakonala verksamheten sker i samband med sjukbesök hos skandinaver på de privata sjukhusen. Ca 500 personer besöktes på sjukhus under året.

Kyrkan stöder också KEPA - a Centre of Offer and Love i Paralimni som ger stöd till barn med särskilda behov och som även arbetar med återvinning av bl.a kläder till behövande

Ett stort tack till alla som stöttar kyrkans verksamhet på Cypern på olika sätt.

**Skandinaviska
kyrkan på Cypern fyller
30 år!**

Alla åldrar: Kom och fira
med oss i Ayia Napa!

Söndagen 22.3 kl. 16
Marie Bebådelsedag,
Gudstjänst med Stora och Små
Kyrkfika, födelsedagstårta....

Välkommen!

Evangelisk-luthersk och ortodox syn på nattvarden

Lutherska världsförbundet och de ortodoxa kyrkorna har vid flera tillfällen samlats för gemensamma överläggningar om nattvarden.

Kyrkorna är samstämmiga i mycket, men förklarar nattvarens innebörd och anger hur den ska gestaltas och förberedas på olika sätt. Kyrkorna utgår från att den döpta får del av den heliga Anden och blir del av Kristi kropp som är kyrkan. Nattvarden som tack-sägelsens måltid, eukaristi, är av central betydelse för både lutheraner och ortodoxer. Både i evangelisk-luthersk och ortodox tradition finns tron att Kristus offrade sig en gång för alla, men det finns olika sätt att beskriva Kristi offer.

Tolkningarna av hur Kristus är närvarande i brödet och vinet skiljer sig åt mellan evangelisk-lutherska och ortodoxa kyrkor. Evangelisk-luthersk teologi kan till exempel tala om en transformation (mutatio) av brödet och vinet i Kristi kropp och blod, utan att brödets och vinets fysiska karaktär upphör i nattvarden. Guds Ord gör det till ett sakrament.

Ortodox teologi bekänner en verklig förändring genom den heliga Anden (metabole) av brödet och vinet i Kristi kropp och blod. Inte i betydelsen en förändring av brödets och vinets substans, utan som en förening med Kristus.

Lutheraner och ortodoxa har en gemensam syn på nattvarens sociala konsekvenser. Ortodoxerna talar om "liturgin efter liturgin". Lutheranerna är engagerade i mission, internationell diakoni och sociala bistånds-

projekt. Tillsammans är kyrkorna genom nattvardsfirandet utmanade att möta världens behov.

Överenskommelser mellan de två kyrkliga traditionerna om liturgisk praxis skulle kunna bidra till att uppnå större enhet och att nå målet om ett gemensamt nattvardsfirande.

Utdrag ur ett brev från biskoparna i Svenska kyrkan 2020

Gudstjänster mars-juni 2020

MARS

- 1 Gudstjänst, kyrkkaffe kl. 16 Ayia Napa
- 8 Gudstjänst med nattvard, kyrkkaffe kl. 16 Ayia Napa
- 15 Gudstjänst, kyrkkaffe kl. 16 Ayia Napa
- 22 Marie Bebådelsedag, Kl. 16 Gudstjänst med Stora och Små, Ayia Napa
Skandinaviska kyrkan fyller 30 år – kom och fira! Kyrkfika, födelsedags-
tårta
- 28 Lörd. Kl.16 Friluftsgudstj *Oroklini hill Larnaca*
Ta med kaffekorg. Vi har korv till grillen
- 29 Gudstjänst, kyrkkaffe kl. 16 Ayia Napa

APR

- 4 Lörd. Påskgudstjänst *Limassol* kl 16
S:t Barnaba´s church, kyrkkaffe
- 5 Palmsönd. Påskgudstjänst *Pafos* kl 16
Hotel Anemi, efterfölj. buffé
- 5 Palmsönd. Kl. 18 Gudstjeneste. Ayia Napa
- 9 Skärtorsdagsmessa kl. 18 Ayia Napa
- 10 Långfredagsgudstjänst kl. 18 Ayia Napa
- 11 Lörd. Gudstjänst *Kyrenia* kl. 11
S:t Andrew´s church, påsklunch
- 12 Kl. 18 Påskdagsgudstjänst m nattvard, Ayia Napa
Avtackning av norska medarbetare

Maj-juni

Gudstjänst/mässa med kyrkkaffe varje söndag kl. 18 i Ayia Napa
Kvällsmässa torsdagar kl. 18

*Vi följer utvecklingen vad gäller spridning av Coronaviruset. Vi skalar ner större
ej nödvändiga arrangemang. Därför ställer vi in resterande kulturkvällar under
mars månad*

Reservation för ändringar se <https://www.svenskakyrkan.se/ayianapa>

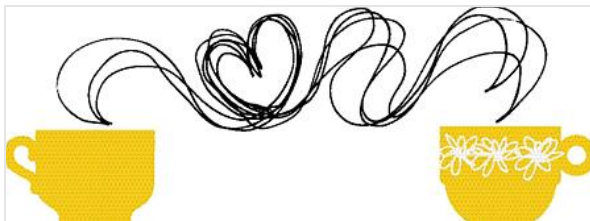
Kyrkans verksamheter i Ayia Napa

Mars: MÅNDAG - LÖRDAG 10-12

April: MÅNDAG - FREDAG 10-12

Maj, juni: MÅND, ONSD, FREDAG 17-19

Öppet hus/Åpent hus

Du kan dricka kaffe med kanelbulle.
Du kan sitta inomhus eller på vår uteplats på baksidan.
Det går bra att låna kyrkans datorer eller använda din egen bärbara. Fritt wi-fi.
Du kan låna böcker eller tända ett ljus i kapellet.

Det finns alltid någon att tala med!

Sjukhusbesök

Varje vecka besöker diakon/präst skandinaviska patienter som är inlagda på sjukhus.

SÖNDAG

11.00 Anglikansk gudstjänst

På engelska.

16.00 Fr.o.m april kl. 18

**Gudstjänst/
Gudstjeneste**

Vad vore kyrkan utan KAFFE?

Ta gärna med ett paket kaffe hemifrån när du kommer till Cypern så att vi kan fortsätta att servera gott kaffe med en smak av hemma, tillsammans med kanelbullar .

TACK för bidraget!

Anmäl din utlandsvistelse

Om du vill att UD eller den svenska ambassaden ska kunna nå dig under resan, lämna dina kontaktuppgifter via den så kallade svensklistan. Uppgifterna används för att snabbt kunna kontakta dig om det blir nödvändigt i en större krissituation i landet.

Anmälan görs elektroniskt på ambassadens hemsida:

<https://www.swedenabroad.se/sv/utlandsmyndigheter/cypern-nicosia/>

Kom ihåg att meddela ändrade kontaktuppgifter!

Svenska Föreningen på Cypern

Svenska Föreningen på Cypern är öppen för alla med svensk anknytning.

Föreningen erbjuder kompletterande svenskundervisning för barn åk 1-9 och förskoleverksamhet på orterna Ayia Napa, Limassol och Nicosia.

Som medlem får du bl.a. vår medlemstidning Cypresen två gånger per år, tillgång till våra bibliotek som finns på skolorna, julfester och andra aktiviteter.

Önskas mer information var vänlig kontakta:

svenskaforeningen@cytanet.com.cy

eller ring 7000 7710.

Hemsida : www.svecyp.com

Väl mött!

Vår adress är:

Scandinavian Church Nissi Avenue 68 P.O. Box 30 421, 5343 Ayia
Napa

Tel: (+357) 23 72 27 98

Mobil:

Vik kyrkoherde Thomas Nordin (+357) 99 63 76 55
Vik diakon Katharina Nordin Norrfjärd (+357) 99 27 40 18
Norsk prest (+357) 99 85 80 21

E-post: ayianapa@svenskakyrkan.se

www.sjomannskirken.no/ayianapa **NY KARTA!!!**

www.svenskakyrkan.se/ayianapa

